

LÉPCSŐK

IX. évfolyam 11. 12.

2009. november 1.

Kerepesi Római Katolikus Plébánia
2144 Kerepes Templom u. 17.

*„A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet...”*

Juhász Gyula: Karácsony felé

A tartalomból: Ádventi gondolatok

Mester hol lakol?

Egy házközségi pályázat

„Isten a jókedvű adakozót szereti.”

Karácsonyi gyermekrejtvény

Szentmise szándékok november hónapban

1. +Zlatnik László, +Édesapja és +Nagyszülei (8.00)
 +Szilvia 4.évf. +Zalai nagyszülők / A Szilasi család +tagjai: +Zsuzsanna, +Gábor,
 +Dezső, +Béla, +Gáborka, +János / +Stréer Lajos (11.00)
 +Gyarmati Mihály 12. évf. (18.00)
2. (7.00)
 A Szentatya szándékára (7.30)
 A kerepesi összes +Hívekért (8.00)
3. A Kerepesen szolgált +Papok, +Tanítók
4. +Esztergomi Jánosné, a Turai és az Esztergomi +szülők
5. Hajósi és Brena +családtagok és összes +Hozzá tartozó
6. Jézus Szent Szívének tiszteletére engesztelésül
7. Hálából a Szűzanya tiszteletére - 75. születésnapon (**SZENTSÉGIMÁDÁS 6.45-18.00**)
8. Hálából - házassági évfordulón és névnapon (8.00)
 (11.00)
 +Berta Márton, +Neje és +Leányuk (18.00)
9. +Noszál Béla évf. és +Noszál Béláné évf.
10. +Veres Mihály és +Szülei
11. A Szűzanya közbenjárásáért
12. +Tabányi József, +Szülei és összes +Hozzá tartozó
13. +Wéber Árpád és +Szülei
14. +Zsiák Józsefné
15. +Buti Istvánné 20. évf., +Buti szülők és összes +Hozzá tartozó (8.00)
 (11.00)
 +Gróf Gábor 6.évf. (18.00)
16. A Kerepesen szolgált +Papok, +Tanítók, +Kántorok
17.
18. +Varga József és +Szülei
19.
20.
21. +Szépvölgyi Jánosné
22. +Sárvári László, +Szülei és +Testvérei (8.00)
 (11.00)
 +Veres Mihály (18.00)
23. +Ohád János és neje +Pintér Anna
24. +Hortobágyi Istvánné, +Férje és összes +Hozzá tartozó
25. Élő Sándor születésnapján, a kapott kegyelmekért
26.
27. Erzsébet, Ilona, Zsuzsanna betegekért
28. +Fogd Zoltán 15. évf. és +Szülei
29. Pócza Jánosné +Török Mária és +Szülei (8.00)
 (11.00)
 +Legéndi László és +Szülei (18.00)
30. +Kovács Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó

Vasadi Péter: Az egyetemes igen

Isten és ember nem szinonimák, mégis fölbonthatatlan egységben vannak. Hogyan? Úgy, hogy az ember belőle indul ki, feléje lépdel s útja közben is „benne” él, vele haladja meg emberi határait. Amikor az ember az istenihez „nyúl”, nem menekül, hanem vakmerőségre szánja el magát, ha tudja, mit cselekszik.

Milyen az ember szeretetkapcsolata az emberrel? Nem mondhatom a társamnak: „majd akkor szeretlek, ha... Tedd meg ezt és ezt, hogy szerethesselek.” Még azt sem mondhatom: „Ha megváltozol, szeretni foglak.” De kérhetem őt, kérlelnem *kell* őt: „Változtasd meg életedet!” Hogyan kérlelhetem?

Erőszakra a válasz sohasem az igazi változás. Erőszakkal meg lehet valamit változtatni. De megváltozni és megváltoztatni két különböző dolog. Amikor a szeretet változásra hív fel, leteszi a fegyvert. Ha valóban hisz a változásban, ez az egyetlen következetes mozdulata. Nem mondani kell, hogy változz meg. Sugallnunk kell megváltozott jelenlétünkkel mások megváltozását. Szeretek - azaz változni akarok. Magamat szeretem; azt, hogy változom. Szeretlek - szeretném, ha meg tudnál változni.

Ki látja, hogy változom? Láthatja-e valaki azt, ami bennem történik, a saját törvényei szerint? S mégis, minden velem történik. Tekinthesem a szeretetet talajnak, amelybe belegyökerezettetek. Eszköz, ugyanakkor cél. Benne, miatta élek, de el is kell érnem. A meg nem ragadható létnek vannak ilyen indirekt jellemzői. Ma még iránytalan sodródásnak érezzük. De van egy fix pontja: Jézus Krisztus.

Jézus „mindenen túl” szeret. Minden áron, a legnagyobb áron, Isten árán is. Az ember „mindenen innen” szeret. Szeretünk, mégis megtapasztaljuk magányosságunkat. Az elérkezett órában magunkra maradunk, mert meg kell közelítenünk az emberi egzisztencia határvidekét; a „végeket” cimborák nélkül lépjük át.

Jézus ideje éppen ez. Ahogyan az igazi ima a gondolkodás apálya után támad föl bennünk, úgy az igazi „távolodás” az, amikor már nem megyünk, hanem vitetünk. Elhagyva mindent, mégis „fönnmaradunk” a Mindenben. Jézus az emberi lét háttére.

Szavaiból és életéből olyannak ismertük meg a szeretetet, hogy az nem kellemes viszonyok szövevénye, hanem tűz, ami éget. Életet kíván, nem engedményeket. Elhatározást, nem alkudozásokat. Mintha megsemmisítő „támadás” érné életünk középpontját a szeretet irányából. Talán ezért van, hogy mi nem szeretni akarunk mindenáron, hanem élni. S. Weil szavával ez is a büntetésünk.

Mit látunk? A legtisztább emberi törekvéseken a hiúság, az önmentés, az olcsó érdekek hajszálrepedéseit. Az önmutoztatás kamaszos zavarait a nagy műveken. A sérthetőség eszméket változtat meg, nagy jellemeken ejt foltokat. Egyszóval, együttél az emberben a szent és a kikiáltó, aki el akarja adni portékáit.

Az ember Jézus szeretetének foglalatában önmaga alól fölszabadult, magasra értékelt, s ki van választva a paradicsomra. Az ember képessé vált a kisebbedésre, ami paradox módon igazi növekedésének iránya. Mit mondhat a tanítvány gyöngeségében, amikor a mester eléje térdel és mosni kezdi a lábát? Míg Jézus leszállt az égből, a Sátán lebukott. S mind a ketten

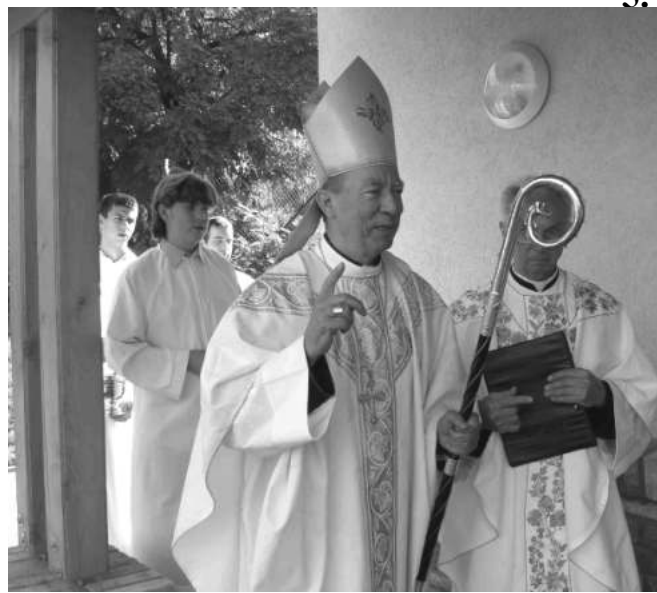
az emberek közé érkeztek.

Nem elég tehát az embert objektíve szemlélni s kijelölni a helyét; igazi megismerésére „karizmatikus optikára” van szükségünk, s ez a legobjektívabb. Csakis az érdektelen végtelen oldalától lehet fölismerni és értékelni a kicsiny, vagy látszólag jelentéktelen cselekedeteket. Amit a szerető pillantás fed föl az emberben, soha nem fordítja ellene. Így szemlélve az embernek nem a gonoszsága nagy, hanem az ereje csekély.

Mégis, csak az irgalom tudja túlszárnyalni a gonoszságot, nem pedig az erő.

Ismerni az embert: elébe menni, előlegezett szeretettel. *Megismerni*, azaz *mégis* szeretni. Tudni kell róla, hogy számtalan vágya van, de csak egy Istene. Sokfajta érdeke, de csak egy szíve. Megújuló válságai, de csak egyetlen Földje. Az ember tudása nem fegyver Isten ellen, hanem egyik rendeltetése. Talán a paradicsom utáni kirekesztettségében emelte maga elé tudását pajzsként, s azóta ellenőrzi benne magát, mint a tükörben. Isten azonban látja az embert pajzsa s tükre között is.

Az új plébánia felszentelése 2009. szeptember 27-én

A plébániánkról jelentjük ...

2009. szeptember 27-én a Szent Anna templomban ünnepi szentmisét mutatott be Dr. Beer Miklós váci Megyéspüspök Úr, akinek az új plébánia megvalósulását köszönhetjük. A püspök atyát meleg szavakkal és hálatelt szívvel köszöntötte Frajna András plébános, Gróf Károly az egyházközség gazdasági tanácsának képviselője, valamint Franka Tibor polgármester.

A szentmise után körmenetben vonultak a hívek, a vendégek és az építők képviselői az épület megáldására és az azt követő agapéra. Az egyházközség összefogásáról tanúskodott a 42 kedves család által készített sok finom sütemény és szendvics.

Maradandó élmény volt mindenki számára, hogy a püspök atyával személyesen beszélhetett, aki igazi lelkipásztori lelkülettel, szívélyes szavakkal fogadott mindenkit.

Az egyházközség hívei örömmel járták végig az épület helyiségeit, arra gondolva, hogy a téglajegyeikkel is hozzájárultak a plébánia felépítéséhez. 2007 októbere óta 168 fő vásárolt téglajegyet 1 167 000.- Ft. értékben. Az Önkormányzat 1 millió forinttal támogatta a felszereléséhez szükséges további kiadásokat. Hálás köszönetet mondunk minden felajánlásért! - Reményeink szerint a régi plébánia eladása után felépülhetne a közösségi ház az új plébánia mellett.

Az iskolai hittanosok is látogatást tettek az új plébánián.

Kísérjük figyelemmel a 2010. évi Karitás napár megjelenését. A napár megvásárlásával a Karitás munkáját, ill. a rászorulókat támogathatjuk

Október 11-én a Szent Anna templomban 15-en részesültek a bérmálás szentségében, melyet Dr. Varga Lajos váci segédpüspök Úr szolgáltatót ki.

Jelentkezés bérmálásra

Kérem, hogy mielőbb jelentkezzenek azok a gyermekek, akik voltak elsőáldozók, legalább 13 évesek, és bérmálkozni szeretnének.

Természetesen várom az idősebb fiatalok és felnőttek jelentkezését is.

Kellő létszám esetén november 7-én szombaton 10.00 órakor elkezdődik a bérmálásra felkészítő hitoktatás, 2 hetente a plébánián.

Frajna András plébános

Ádventi ráhangoló gondolatok Szent-Gály Katával

– A bűnbánat

Isten nemcsak a bűneinket látja, hanem azt a vágyat is, mellyel felsírunk hozzá.

– Az imádság

Nincs az a mélység, melyben Isten észre ne venné összekulcsolt kezünket,
és nincs az a láрма, melyből ő ki ne hallaná kereső szavunkat!

– Az ajándék

Ha ajándékot adsz: add a szíveddel, nehogy a kinyújtott kéz ott maradjon viszonzást várni.

– A forgatag

Bárhova megyünk, ne hagyjuk otthon keresztény felfogásunkat!

– Szívünk mélye

A fény mindig lehet egy kicsit fényesebb, a szeretet nagyobb, az imádás mélyebb, s az allelujánk is mindig növekedhet hangzásban és belső tartalomban.

– Útra kelni

A betlehemi csillagot sokan látták az égen, de mit használt azoknak, akik nem mentek utána? Ott van a kereszt templomainkon is, de mit használ azoknak, akik fel sem figyeznek rá?

– Ráhagyatkozás

Ne félj, ha Isten keresztülhúzza terveidet: csak a tieidet húzza keresztül, de nem az övét.

– A szeretetről

A jászolban fekvő Gyermekekben Istent látni, és elfogadni a Kenyér és Bor színeváltozását csak az képes, aki tud hinni a szeretetben.

– Te mit viszel ajándékkal?

Több jó van bennünk, mint amennyit mások észrevesznek, de több rossz is, mint amennyit magunk tudunk magunkról.

Akkor lesz boldog karácsonyod, ha Jézust nemcsak testvéreidben ajándékozod meg, hanem önmagadban is.

Jöjj el, jöjj el Emmanuel!

Advent az Úr érkezésének, eljövetelének ideje, akiről hittel valljuk, hogy a mi Üdvözítő Istenünk, a Krisztus, a Megváltó.

Megváltó Istenünk szemszögéből: Advent az érkezés ideje, részünkről: a várakozás, a készen állás, a virrasztás, az éber helytállás ideje.

Hisszük és tudjuk, hogy Megváltó Istenünk már eljött közénk. Mégis azt hirdetjük, hogy az Úr újra eljön, el akar jönni mindnyájunkhoz, és nálunk akar lakni.

Minden adventben szükségünk van a megújulásra. Folyton változunk, mások vagyunk, mint tavaly. Szükségét érezzük, hogy Krisztus újra és újra eljöjjön hozzánk, meglátogasson minket, eltöltsön éltető, tisztító, megszentelő lelkével.

Hívó lélekkel, éberen, imádkozva várakozunk az Úr érkezésére, életünk nagy és végleges találkozására Istennel. Várakozásunk nem unalmas tétlenség. Az adventi várakozás ideje alatt imádkozunk, lelkiismeretesen dolgozunk, igyekszünk keresztény módon megállni helyünket a világban, mert hisszük, hogy életünk nem fullad kudarcba, hanem egykor beteljesül Istennel és Istennél.

Az adventi idő jellegzetessége abban áll, hogy felidézzük a Szentlélek működését, megnyitjuk előtte szívünket-lelkünket, egyengetjük útját és együttműködünk vele.

Az idők teljességében az Ige a Szentlélek erejéből öltött testet, Szűz Mária méhében. Erzsébet úgyszintén a Szentlélektől eltele ismerte fel és köszöntötte Máriában az Úr édesanyját. Izraelben kezdettől fogva voltak Lélektől megszállt, Isten Lelkétől betelt szívű férfiak és nők, akik az evilági haza látható keretein túlmutattak és formálták a nép lelkét, amíg elérkezett az idők teljessége, és eljöhetett a várva vár Megváltó. Isten Lelkének teremő ereje ma sem terméketlen. Képes arra, hogy a hit, a szeretet erejével megtermékenyítse az Istentől elfordult emberek szívét, átalakítsa az önzésbe és materializmusba zárkózott világot. Isten Lelke keresi az utat a dermedt szívek felé.

Szent Bernát mondja: „Az Úr három eljöveteléről tudunk... Az első eljövetele testben és emberi gyöngeségben lett nyilvánvaló, a közbenső időben lélekben és erőt árasztva, míg a végső eljövetelekor dicsőségben és fönségben jelenik majd meg.”

Most a „közbenső időben” mi is az Úr eljövetelére várakozunk. Ezért így imádkozunk: „Mennyei ajándékaiddal betelve kérünk mindenható Istenünk: töltsön el minket a vágy, hogy Szentlelked által lánggra gyúlva, mint tiszta fény, úgy ragyogjunk az eljövendő Krisztus előtt”. - Szent Pál szavait idézve: „Gyarápítson és gazdagítson titeket az Úr a szeretetben egymás és mindenki iránt és tegye állhatatossá szíveteket a jóban”.

Add Urunk, hogy a Karácsony a hit és a szeretet ünnepe legyen mindnyájunknak. Szeressük az Igét, aki testté lett, és szeressük egymást is, hiszen az ember csak azóta tudja igazán szeretni az embert, mióta maga az Isten emberré lett. (Karl Rahner)

Minden ember meglátja Isten üdvösségét. A sötét napokban tartsátok készenlétben szíveteket! A karácsonyfák fényleni fognak és messze világítanak. (Rudolf Otto Wiemer)

Meszlényi Zoltán esztergomi segédpüspök boldoggá-avatása

XVI. Benedek pápa július 3-án jóváhagyta azt a dekrétumot, amely elismeri többek között Meszlényi Zoltán esztergomi segédpüspök vértanúságát. A főpásztor boldoggá-avatására október 31-én, ünnepi szentmise keretében került sor az esztergomi bazilikában.

Meszlényi Zoltán Lajos 1892. január 2-án született Hatvanban. Esztergomban a bencés gimnáziumban érettségizett, majd pártfogója, Vaszary Kolos bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek Rómába küldte ahol teológiát tanult a Collegium Germanico-Hungaricumban. 1915. október 28-án szentelték pappá.

1916 végétől Csernoch János bíboros, hercegprímás megbízásából a Prímási Palotában dolgozott. 1931-ben lett a főkáptalan tagja, a későbbiekben nógrádi és honti főesperes, majd a káptalan helynöke.

XI. Piusz pápa kinevezése nyomán 1937. október 28-án Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás, Breyer István győri megyéspüspök és Kriston Endre püspök Sinope címzetes püspökévé szentelte. Ettől a pillanattól a mindenkori esztergomi érsek segédpüspöke volt.

Amikor az állambiztonsági szervek Mind-

szenty József bíborost 1948. december 26-án letartóztatták, majd koncepciós perben elítélték, a kinevezett érseki helynök, Drahos János pedig meghalt, ő lett az egyházmegye érseki helynöke. Székfoglalójában ígéretet tett: „Krisztus hű pásztoraként a hitet és Egyházunk iránti hűséget nem tagadom soha! Isten engem úgy segítjen!” Meszlényi Zoltán püspököt 1950. június 29-én késő délután hurcolták el esztergomi lakásáról az állambiztonsági szervek emberei. A kistarcsai internáló táborba került, ahol elkülönítve őrizték és kínozták. A kínzások, ütlegetések és végkimerülés következtében, 1951. március 4-én meghalt. Hamvait a rákoskeresztúri Új Köztemetőben helyezték el. 1966. június 24-én földi maradványait exhumálták, és az esztergomi bazilikában helyezték örök nyugalomra. (MK)

a Don Bosco Kiadó – amelynek vezetője P. Szőke János szalézi szerzetes, a magyar személyek boldoggá avatásának posztulátora – megjelentette **Alázatos szolgálat** címmel Meszlényi Zoltán Lajos szentbeszédeinek gyűjteményét.

Meszlényi Zoltán prédikációi alapján arra következtethetünk, hogy tudatosan vagy talán ösztönösen – figyelve az Úr titokzatos jelzéseire –, de készült a vértanúságra. 1944. június 29-én a balassagyarmati plébánián, Szent Péter és Szent Pál ünnepén elmondott szentbeszédében így fogalmazott: „... Istennél tudjuk megdicsőült lelküket, de mai boldogságuktól fordítsuk tekintetünket földi életükre: a tenger szenvedésre és üldöztetésre, melyben részük volt, s a vértanúhalálra, melyet Krisztusért és Egyházáért elszenvedtek. Kire nem vár az életben kisebb vagy nagyobb megpróbáltatás? S a mai idők nem alkalmasak-e arra, hogy a szokottnál súlyosabb megpróbáltatásra várjunk, és számításba vegyük saját életünk áldozatát is? De a számításból ne hagyjuk ki a hit vigasztalását, azt, hogy minél nagyobbak voltak földi életünknek megpróbáltatásai, minél több fájdalom és gyötrelem kínoztá testünket a földön, annál nagyobb dicsőség várja a feltámadt testet az örök boldogságban.”

Ajándék és titok

Aki az egyházi rend szentségének felvételére készül, egész testével földre borul és homlokával a templom kövezetét érinti, kinyilvánítva ezzel teljes készségét arra, hogy elfogadja a rábízott szolgálatot. Ez a szertartás veretes módon jelölte meg papi életemet. Évekkel később, a Szent Péter-bazilikában, – midőn a Zsinat éppen kezdetét vette – visszagondolva pappá szentelésem pillanatára, írtam egy verset, amelyből szeretnék idézni:

„Te vagy, Péter. Te vagy itt a Kő, amin a többiek járnak, hogy eljussanak oda, ahová lépteiket vezeted. Te e lépések támasza akarsz lenni. ”

Miközben ezeket a szavakat írtam, Péterre és a papi szolgálat egész valóságára gondoltam, arra törekedve, hogy hangsúlyozzam e liturgikus leborulás mély jelentését. A papszentelés kezdetén a kereszts alakban földre borulás azt jelenti, hogy Péterhez hasonlóan befogadjuk életünkbe Krisztus keresztyét, és az Apostollal együtt „padlón” válunk testvéreink számára. Ez minden papi lelkiség legmélyebb értelme. II. János Pál: „Ajándék és titok”

(Részlet a „Amint az Atya szeretett engem... - 365 gondolat a papság évére című könyvből.)

IMÁDSÁG A JÓ PÁSZTORHOZ

Jézus Krisztus, jó pásztorunk, te apostolokat választottál Evangéliumod szolgálatára. Tanítottad és neveltetted őket, Majd elküldted őket a világba, hogy helyetted, a te nevedben tanítsák és szenteljék meg a gyermekeket és a felnőtteket. Kérünk, hívj meg mai is sok fiatalat az apostoli hivatásra.

IMÁDSÁG TANÚSÁGTÉTELÉRT

Taníts meg engem Uram, hogy mindig dicsőségedet, igazságodat és akaratodat hirdessem. Ne csak prédikációkkal, ne csak szavakkal, hanem példáimmal is, annak titokzatos erejével és megnyerő hatásával, amit teszek. Add, hogy az élet-szentség által lássák meg rajtam az emberek, hogy hozzád hasonlítok és túláradsz bennem a szeretetet, mely szívemet feléd ragadja.

(John Henry Newman)

Mester, hol lakol?

Még karácsonykor történt. Adventben szorgalmasan gyűjtöttük a szalmaszálakat a jászolba, hogy puhára fekhessen a kis Jézus. Minden este mindannyian elmondtuk, szerintünk ki, milyen jó cselekedetért tehet bele egy-egy szálát. Mindig csak a másiktól lehetett jót mondani. Fontos lett a jászol, értékesek a szalmaszálak, várták a belé fekvő Kisdedet a gyermekeink, nagyon. Amikor szenteste valóban ott feküdt benne a Kisbaba pólyában, az lett a legértékesebb ajándék. Olyannyira, hogy óriási veszekedések törtek ki afölött, ki dajkálhatja egy kicsit, mikor és meddig. „Jézuska” (mert kétéves lánykánk szóhasználatra hamar a család általános szókincsének része lett) sorsa nem lett könnyű a megérkezését követően – részben nem elég szigorú felügyeletünk miatt. „Sós kútba tesznek, onnan is kivesznek, kerék alá tesznek, onnan is kivesznek...”

A gyermekvers sokat sejtető igazsága valósággá vált. Volt este, mikor az esti pakolás idejére sem került elő a Kisbaba, mert a ravasz testvér úgy eldugta a másik elől, hogy már maga sem tudta, hol lehet. Így az esti ima alatt megint csak az üres jászol fölött ült körbe a család, kis Jézus nélkül. Nagyobbik gyermekünk (4 éves) aztán így imádkozott:

– Köszönjük, kis Jézus, hogy karácsony van még mindig, hogy megszületél és itt vagy köztünk... azaz... most nem vagy köztünk, mert nem tudjuk, hol vagy, de a te igazi neved az, hogy Isten, úgy hogy te biztos tudod, hol vagy. Segíts nekünk, hogy megtaláljunk, és ígérem, többet nem duglak el... A család többi tagja is imádkozott, majd fiunk egyszerre csak észbe kapott:

– Tudom, hol a Jézus! – Na hol? – lélegeztünk fel a férjemmel.

– A szívünkben meg a bábos ládában! Így történt, hogy elveszett Jézus, de megkerült.

S tanulságként megbeszéltük, a Kisded egy biztonságosabb helyre kerül, ahol mindannyian láthatjuk és örülhetünk neki. A szeretetet tanulni (is) kell. Most már vigyázunk rá, megóvjuk. Még magunktól is.

	
 ♫ Mester hol lakol?	Jöjjetek hozzám, és bátran higgyetek Szeressétek egymást, mint én szerettelek Íme az Ország itt van köztetek.
 Mester hol lakol, Jézus merre jársz Mutasd meg, hogy hol van az ország Mester hol lakol, kérünk, válaszolj Hogy merre visz az út.	Totus tuus (3x)... Teljesen a Tiéd Totus tuus, totus tuus, Teljesen a Tiéd
 Ref. Jöjjetek hozzám, lássátok Jöjjetek hozzám kik megfáradtatok Töröljük le együtt a világ könnyeit Gyógyítsuk meg együtt a világ sebeit Jöjjetek hozzám, érintsetek	Mester mit tegyek, hogy életem legyen Küld el lelked, vár a mi szívünk Mester mit tegyek, hogy megismerjelek Szólj, mit kívánsz. (Varga Attila - Boanergesz)
	

G y e r m e k o l d a l***Kisgyerekek levelei Istenhez***

- Hittanórán mesélték, hogy mit csinálsz. Ki végzi a munkád, amikor szabadságra mész?
 - Kedves Isten! A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj?
 - Ilyennek tervezted a zsiráfot vagy csak véletlenül alakult így?
 - Kedves Isten! Ki rajzolja a határokat az országok köré?
 - Kedves Isten! Nekem a Miatyánk a kedvencem. Egyből megtaláltad vagy sokat kellett törnöd a fejed?
 - Komolyan gondoltad, hogy csak azt szabad tenni másokkal, amit magunknak is szeretnénk? Ha igen, akkor megvigasztalom a kisöcsémet.
 - Kedves Isten! Nagypapa azt mondja, hogy Te már akkor is voltál, amikor ő kisfiú volt. Milyen régi vagy?
 - Kedves Isten! Köszönöm a kistestvért de én egy kiskutyáért imádkoztam.
 - Kedves Isten! Kérlek, tegyél még egy ünnepet a karácsony és a húsvét közé.
 - Kérlek küldj nekem egy pónilovat. Eddig még sose kértem semmit. Utánezhetsz.
 - Kedves Isten! Jobb lenne, ha az emberek nem jönnének szét olyan könnyen. Rajtam három öltés van és kaptam injekciót is.
 - Kedves Isten! Azt szeretném, ha nem lenne bűn, és azt szeretném, ha nem lennének háborúk.
 - Kedves Isten! Lehet, hogy Káin és Ábel nem ölte volna egymást annyira, ha külön szobájuk lett volna. Nálunk ez működik a bátyámmal.
 - Szeretném, ha pont olyan lennék, mint Apu, csak egy kicsit kevesebb szőrrel.
 - Értem nem kell aggódnod, mindig jól körülnézek.
 - Kedves Isten! Néha még akkor is gondolok rád, amikor nem imádkozom.
 - Kedves Isten! Lefogadom, hogy nagyon nehéz neked mindenkit szeretni az egész világon. Mi csak négyen vagyunk a családban, és mégse megy.
 - Kedves Isten! Ha vasárnap figyelsz a templomban, megmutatom az új cipőmet.
 - Kedves Isten! Sosem érzem magam egyedül, amióta hallottam Rólad.
 - Kedves Isten! Szeretlek, mert mindent megadsz, amire szükségünk van, de miért úgy találtad ki, hogy meg kell halnunk?
 - Kedves Isten! Fantasztikus, hogy a csillagok mindig jó helyre kerülnek.
- Kedves Isten! Szerintem senki sem lenne jobb Isten, mint Te. Csak azt akartam, hogy tudd. Nem csak azért mondom, mert Te vagy Isten.
- Kedves Isten! Nem gondoltam, hogy a narancssárga megy a lilával, amíg kedden nem láttam, a naplementét, amit te készítettél.

Viccek

- Jean, kérem!
- Igen, Uram?
- Fesse kékre a tetőt!
- Miért, Uram?
- Mert az idén Kékestetőn akarok nyaralni...

*

- Emlékszel még arra a fiúra az osztályunkból, aki olyan jól tudta utánozni a madárhangokat?
- Hát persze!
- És nem tudod mi lett vele?
- Talán elkapta egy macska...

*

- Miért van a toalettkacsa börtönben?
- Mert megölte a baktériumokat.

*

- Miért jár a fa fogorvoshoz?
- Gyökerkezelésre.

*

- Mi az? Kicsi, piros és a sarokban van?
- Ribizli büntetésben.

*

- Jean, ugye maga komornyik?
- Igen, Uram. Miért?
- Keresni fogok maga helyett egy vidámnyikot!

*

- Mi a foglalkozása?! - üvölt rá az újoncra az őrmester.
- Bakteriológus vagyok.
- Ne cifrázza nekem!
- Mondja, hogy vasutas...

Párbeszéddek ...

- ◆ Mikor van a születésnapja?
 - Július tizenöt.
 - Melyik évben?
 - Minden évben.
- ◆ - Szóval van három gyermeke, igaz?
 - Igaz.
 - Hány fiú?
 - Egy sem.
 - Hány lány?
- ◆ - Tudna egy személyleírást adni az alanyról?
 - Közepes magasságú, szakállas.
 - Nő vagy férfi?
- ◆ - Hogy végződött az első házassága?
 - Halállal.
 - Kinek a halálával?
- ◆ - Doktor úr, hány boncolást végzett hullákon?
 - Minden boncolást hullákon végzek.
- ◆ - Tehát azt mondja, hogy a lépcső lefelé vezetett a pincébe?
 - Igen.
 - Lehetséges, hogy ugyanez a lépcső felfelé is vezetett?
- ◆ - Maga a helyszínen volt, amikor ezt a képet csinálták magáról?

Temperamentumok és a Mennysország kapuja

Egyik nap meghalt a *kolerikus*. Határozott, nagy léptekkel indult el a Mennysország kapuja felé. Az út meredek volt, de szünetet nem szándékozott tartani. Az út közepén egyszer csak egy nagy kő állt előtte. – Ezt a követ biztosan azért tették ide, hogy felboszszantson! De majd én megbirkózom vele.

Jobbról, balról, alulról és középről is minden erejét nekifeszítve próbálta elmozdítani, de sehogyan sem sikerült. Teljesen kifáradva eldöntötte, hogy átmászik rajta:

– Csak nem engedhetem, hogy egy kő megakadályozzon abban, hogy elérjem a célokat!

Sietős léptekkel el is érte a Mennysország kapuját. Erőteljesen zörgetett. Szent Péter déli nyugalmából megébredve kérdezte:

– Ki zörget? – A *kolerikus*! De miért kérde? Engem mindenki ismer.

– Ó, a *kolerikus*! Hát persze! És mit szeretnél?

– Mi az, hogy mit szeretnél? Én be akarok menni a kapun.

– Előtte viszont meg kell néznem, mi áll a Nagy Könyvben rólad, anélkül nem engedhetek be senkit sem. Ezt ugye megérted?

– Erre biztosan nincs semmi szükség. Én akár most rögtön is beszámolhatok neked az ére-nyeimről.

– Már el is olvastam! Hát igen, te tényleg nagy tetteket vittél véghez földi életed során. Előremozdítottad a dolgokat, nem sajnáltad az idődet a munkára, sokat fáradoztál akkor is, amikor mások kimerültek, s pihenni akartak. Csak megfélemedtél néha arról, hogy nem mindenkinek van annyi ereje, mint neked. Nem vetted észre, ha kemény szavaiddal másokat megbántottál, ha másokat túlterheltél. Le kell menned újra a földre egy kis időre, hogy megpróbáld kicsit kedvesebb lenni másokhoz. Próbáld megérteni azokat, akik veled együtt élnek és dolgoznak!

– De ők is igazán megpróbálhatnának megérteni engem!

– Viszont most rólad van szó. Le kell menned a földre még egyszer, mielőtt beengedhetnélek. – Ha csak ennyin múlik! Rendben. Ez is sikerülni fog neked! És célját felismerve újra lement a *kolerikus*.

Egy napon meghalt a *flegmatikus*. Nem sok kedve volt felmenni a meredek hegyen a Mennysország kapujához. Többször meg-megállt, szünetet tartott a megerőltető úton. Álmos is lett közbe-közbe. Egyszer csak ott állt előtte a nagy kő.

– Na, végre egy alkalmas pihenőhely! Itt legalább kialudhatom magam.

Miután felébredt, azon gondolkodott, hogy továbbmenjen vagy sem, hiszen valójában úgyis minden mindegy. Átmászott a kőn nagy nehezen, azután zsebre tett kezekkel haladt kényelmesen tovább. Arra gondolt, hogy milyen jó a Mennysországban, ott végre teljes a nyugalom, és nem kell magát megerőltetnie semmivel. Oda is ért, de mielőtt kopogott volna, lepihent még egyszer.

– Ki az? – kérdezte Szent Péter. – A *flegmatikus*. – Mit szeretnél?

– Talán bemenni a kapun, hátha megéri.

– Legelőször meg kell néznem, hogy mi áll a Nagy Könyvben. – Csak nyugodtan.

– Ó, igen. Te nagyon nyugodt természetű ember voltál, nem hagytad magad felbosszantani apró dolgok miatt, meghallgattad azt, aki el akart valamit mesélni neked, nem vetted a szívedre, ha valaki meg akart sérteni téged és nem háborodtál fel mások hibája miatt sem. Viszont az is itt áll, hogy néha kicsit részvétlen voltál másokkal szemben, akik számítottak a segítségedre. Mindenki rohant, szaladt, hogy kész legyen a munka, te pedig a káosz kellős közepén nyugodtan ittad a déli kávédat. Ez sok idegeskedést okozott a társaidnak. Menj le még egyszer a földre, és próbálj kicsit több erőfeszítéssel és odaadással dolgozni! Ne csak a magad kényelmére gondold, hanem arra is, vannak dolgok, amikért megéri harcolni!

– Micsoda? Tegyem meg még egyszer azt a hosszú utat lefelé, és azután még egyszer felfelé? – Igen. Azután beengedhetlek. Szent Péter becsukta a kis ablakot a Mennysors ország kapuján, a flegmatikus pedig még egyszer felmérte az előtte álló helyzetet.

– Azt hiszem, jobb, ha itt az egyik sarokban meghúzódok és alszom egyet, ameddig majd magától megváltozik a helyzet. Így is tett a flegmatikus.

Egy szép napon meghalt a *melankolikus*. Majdnem sírva haladt felfelé az úton.

– Engem senki se szeret, senkinek sem vagyok fontos, és olyan rossz a világ! Szomorú gondolatai miatt nem vette észre a nagy követ, és megütötte magát.

– Még ez a kő is azért van itt, hogy fájdalmat okozzon nekem.

Ekkor már nem tudta visszatartani könnyeit, az önsajnálát teljesen erőt vett rajta, de mivel félt, hogy meglátják kisírt szemeit, abbahagyta. Nagy nehezen, félve át is jutott a másik oldalra. Mikor érkezett a Mennysors ország bejáratához, szégyenkezve vette tudomásul, hogy ő milyen kicsi és a kapu milyen nagy. Olyan halkán kopogott, hogy nem hallhatta senki sem, ezért nem jött felelet. Erőt vett magán, és még egyszer kopogott, egy kicsit hangosabban az előbbinél. De sikertelenül. A szíve egyre erősebben dobogott, nem mert hangosabban kopogni, nehogy zavarjon, de nem volt más választása. Szent Péter nem volt biztos benne, hogy kopogott valaki, de biztos, ami biztos, kikiáltott, hogy ki az.

– Ééén vaagyok a a melan-koolikus – felelt bátortalanul és dadogva.

– Kicsoda? Nem hallottam elég jól a választ. – A melankolikus – válasz ezúttal kicsit határozottabb volt. – Áh, a melankolikus. És mit szeretnél?

– Ó, hát én, vagyis az úgy volt, ...hm ...Nem zavarok? Mit is kérdeztél az előbb?

– Csak azt kérdeztem, hogy mit szeretnél?

– Hát nem tudom, hogy mennyire értesz vele egyet, vagyis, hogy egyáltalán lehet-e nekem kívánságom, de talán be ... be szeretnék menni a Mennysors országba. De persze én nem ismerem ki magam olyan jól ezen a téren.

– Azért vagyok én itt! Legelőször meg kell néznem, hogy mi áll a Nagy Könyvben.

– Ó, ott biztosan nem sok jó dolog áll rólam. Engem senki se szeret úgy igazán.

– Már meg is találtam, amit kerestem. Tehát te egy nagyon csendes teremtes vagy, nem sok vizet zavartál a környezetedben, hagytál másokat érvényesülni, ez szép dolog, amit sokan nem tudnak. Gondolataid mélyek voltak, mások gondjait szívedben hordoztad, együtt szenvedtél vagy örültél a társaiddal. Amit viszont még meg kellene tanulnod, hogy ne engedj mindig másokat dönteni magad helyett, legyen bátorságod elismerni, hogy vannak jó tulaj-

donságaid. Nehéz volt a környezeted számára néha az is, hogy feketében láttad a világot, s nem bízál se magadban, se másokban. Hamar megsértődtél, és akkor nem voltál hajlandó szóba állni senkivel sem. Törekedj több önállóságra és vidámságra, ezért le kell menned még egyszer a földre. Ez egy új esély, ami segíthet neked.

– Óh, ne! Ez nagyon nehéz. Lehet, hogy nem fog sikerülni, s akkor mi lesz?!

– Csak próbáld meg! Sok sikert hozzá! S ne felejts el közben örülni sem!

Szent Péter bezárta a kis ablakot, a melankolikus pedig nagyon lassan, lehajtott fejjel és sóhajtozva leballagott.

Egy napon meghalt a *szangvinikus*. Füttyörészve, énekelve haladt nagy léptekkel felfelé.

– Milyen szépen süt a nap! Mennyire boldog is vagyok, hogy ismét valami új vár rám! Az élet egyszerűen mindenhol nagyon szép! Elért a nagy kőhöz az úton.

– Milyen jó, hogy itt van ez a nagy kő! Biztosan azért van itt, hogy örömet okozzon nekem! Ha kicsit kipihenem magam itt rajta, akkor sokkal könnyebben érem el a célot! És milyen szép innen a kilátás! A kis virágok az út mentén, és a gyönyörű, árnyas fák! Ez egyszerűen csodálatos! Na, de most már mennem kell, hiszen már biztosan sokan várnak rám.

Könnyedén fellépkedett a nagy kővön, és leugrott a másik oldalán. Hamar meg is érkezett a Mennysors ország kapujához, és türelmetlenül bekopogott, mert csodálkozott azon, hogy be volt zárva.

– Ki az? – jött a hang bentől. – Én vagyok a *szangvinikus*. Tudom, hogy már nagyon vártatok, de nem tudtam hamarabb ideérni. – Mit szeretnél?

– Be szeretnék menni a Mennysors országba. Már nagyon kíváncsi vagyok!

– De előbb meg kell néznem, hogy mi áll a Nagy Könyvben!

– Jó! De ameddig olvasol, addig én körülnéznék egy kicsit odabenn. Ne félj, nem nyúlok semmihez, amíg kész nem vagy.

– Már készen is vagyok. Tehát derült természetű vagy, életedben sok örömet szereztél másoknak. Szeretted, ha elismerték jó ötleteidet, amiben soha nem volt hiány. Képes voltál arra, hogy felvidítsd a környezeted minden nehézség ellenére. Csak arra nem figyeltél, hogy túlzásaiddal sokszor megbántottad mások igazságérzetét, de ha valaki téged bántott meg, senkinek sem volt szabad nevetnie. Nem igazán érdekelt más véleménye, nem engedted más magad mellett érvényesülni. Még egyszer le kell menned a földre, hogy megtanulj másokra is figyelni, és hogy ne mutasd ki mindig mindenhol az érzéseidet, melyek nem mindig a valóságon, hanem csak a te elképzeléseiden alapulnak. Te vagy a földig le voltál sújtva, vagy pedig az egekig ujjongtál. Csak nem lehetett mindig tudni, hogy miért.

– O.K.! Lemegyek, ez nem gond, hiszen úgy is hamar visszajövök. De nem lehetne, hogy bekukkantsak a Mennysors országba? Csak egy kicsit! – Ezt nem engedhetem meg, mert még nem jött el az ideje. – De ha csak egy résnyire kinyitod az ajtót, az nekem elég. Kérlek....

Szent Péternek megesett rajta a szíve, hiszen ő maga is egy kicsit *szangvinikus* volt. Amikor egy résnyire kinyitotta az ajtót, a *szangvinikus* odatette a lábát és besurrant a Mennysors országba. És aki egyszer már bent van, az bent is marad.

(M. Aquila nővér nyomán)

Kedves Gyermekek!

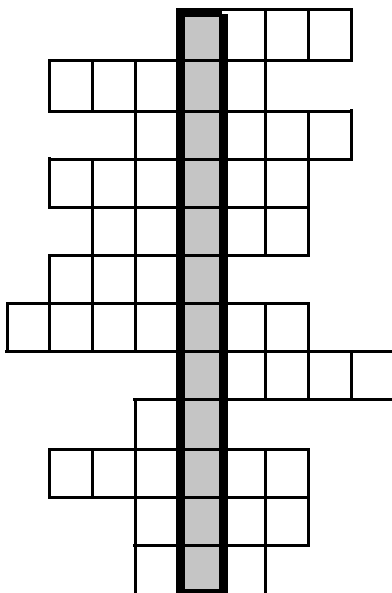
1. Keresztelő Szent az utolsó ószövetségi próféta. Ő az, aki tanúságot tett a Világosságról. Kit jelképez a Világosság? Ki Ő?

FELADAT: ha a megadott szavakat megkeresed és kihúrod a betűrácsban, akkor a maradék betűkből egy értelmes szót állíthatsz össze. Ez adja a rejtvény megoldását.

SZAVAK: JORDÁNON, EMBER, KERESZTELEK, AHOL, S, PAPOKAT, TANÚSÁGOT, JÁNOS, JÖTT, ILLÉS.

S	E	M	B	E	R	J	Á	N	O	S
T	A	N	Ú	S	Á	G	O	T	S	I
J	S	J	O	R	D	Á	N	O	N	L
Ö	E	P	A	P	O	K	A	T	M	L
T	K	Á	A	H	O	L	I	S	K	É
T	E	R	E	S	Z	T	E	L	E	S

2. Jézus az egyik evangéliumban megdicséri a szegény asszony "két fillérjét". Tőlünk is azt a gesztust várja el, amit a rejtvény kiemelt sorában megfejtésül kaptok.

Keresztény üldöző császár

Első apostol, aki meghalt

"..... szállott szent kenyér"

mindennapi eledelünk

"A, ami életet."

Ifjúság védőszentje

Isten háza

Borromeo szent

"könnyebb a tevének átjutni a fokán"

pénztartó eszköz

fizető eszköz

Isten szava

Kedves gyerekek!

A rejtvények megfejtéseit dec. 20-ig adjátok le a sekrestyékben, névvel ellátott zárt borítékban!

Az ajándéksorsolást dec. 27-én a 8 órai szentmise után tartjuk.

Jó fejtörést kívánunk!

Mikulás vers gyerekeknek

*Kitekint ablakán jó Mikulás apó
S örömmel látja, hogy kint esik a hó
Amint így szemléli a havas tájakat
Szívében érez csak szebbnél szebb vágyakat.*

*Jó mikulás apó, gondolja magában,
Sokat üldögéltem a meleg szobában.
Volt időm hát bőven, gondolkodni azon,
Ajándékot tőlem mennyit és ki kapjon.*

*Felvette hát prêmes jó meleg bundáját,
Világot bejáró jó meleg csizmáját.
Kipi kopi csisz csosz, kell is már sietnem
Hiszen nékem máma mindenütt kell lennem.*

*Mindenkinek adni, aki megérdemli,
A rosszakat messze elkerülni.
De akik ígérik, több rosszat nem tesznek,
Engedelmes és jók, szófogadók lesznek
Kaphatnak majd később, minden jót kalácsot,
Most azonban semmit, csak egy nagy virgácsot.*

(Beküldte: Kiss Károlyné)

Reményik Sándor: Karácsonykor

A szent estén majd eljövök ide.
Álmaim szekérébe fogatok
És szólok fantáziám táltosához:
Hipp-hopp, ott legyek, ahol akarok,
És álomhintón eljövök - ide.
Itt minden fehér lesz, - fehér, s halott.
Csak egy hang lesz a halott rengeteg-
ben: A zúgó patakok.
És én fenyőtől fenyőhöz megyek
És minden fenyőt megsimogatok.
És megkérdezem: virrasztotok még?
És megkérdezem: hogy aludtatok?
És aztán feltűzöm a szívemet
A legmagasabb fenyő tetejére, -
S imába kezdek: Magány,
Mi Anyánk...
Néked ajánlom égő szívemet...
Olyan lesz, mint egy karácsonyfaláng.

*Szálljatok le, szálljatok le
Karácsonyi angyalok,
Zörgessetek máma este
Minden piciny ablakot,
Palotába és kunyhóba
Nagy örömet vigyetek,
boldogságos ünnepet!*

Hazai hírek, programok

Musical Szent Erzsébetről

A szolgáló szeretet szentje előtt tisztelgő, színpadi előadásra is kiválóan alkalmas zenemű a Ferences Rend alapításának 800. évfordulója alkalmából elegáns kiadásban, *Schmal Róza* grafikáival díszített szövegkönyvvel, két CD-n látott napvilágot a Don Bosco Ifjúsági Zenekar, a Pasaréti Szent Antal Énekkar és számos ifjú zeneakadémista, valamint Dévai Nagy Kamilla és a Misztrál együttes közreműködésével. A kiadvány megvásárolható a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány központjában (Budapest II., Margit krt. 23.). A ferencesek az eladásból befolyó összeget a rend szociális munkájának támogatására, rászoruló családok felkarolására, egyedülálló idős gondozására, fogyatékkal élő fiatalok segítésére és hajlék nélkül maradottak étkeztetésére fordítják. A CD bemutatójára november 13-án 19 órakor kerül sor a pasaréti Kájoni János Házban (Budapest II., Szilfa u. 4.).

Egy életút tablói

Egy életút tablói - Mindszenty József bíboros címmel nyílik kiállítás november 22-én 17 órakor a pasaréti Kájoni János Házban (Budapest II., Szilfa u. 4.). A tárlat december 4-ig látogatható.

Milyen az erkölcs hit nélkül?

Veres András szombathelyi megyéspüspök tart előadást *Milyen az erkölcs hit nélkül* címmel a Civil Akadémia őszi rendezvénysorozata keretében december 10-én 18 órakor a Polgárok Házában (Budapest VIII., Vizi Imre u. 6.).

Betlehemi jászol készítésére egyházközségi pályázatot hirdetünk.

- ⇒ Természetes anyag felhasználásával, saját készítésű pályamunkával lehet részt venni a pályázaton.
- ⇒ A pályamunkát december 13-ig kérjük leadni a plébánián.

- ⇒ A betlehemi jászolon tüntessük fel a jeligét, és az életkort. A szintén jeligével ellátott lezárt borítékban pedig a nevet és címet is kérjük közölni.
- ⇒ A beérkezett munkákat dec. 13-20-ig a templomban kiállítjuk.
- ⇒ Az első három helyezett értékes jutalomban részesül. Közönség díjat kap a hívek által kiválasztott pályamű.

- ⇒ Díjkiosztás dec. 20-án, Advent 4. vasárnapján a 8.00 órai szentmise után lesz a templomban.

F Ő Z Ő C S K E

Gyorsan és előre elkészíthető menü szentestére, hogy legyen időnk ünnepelni:

Fűszeres hal (4 személyre)

60 dkg tengeri halfilét bedör-szórjuk hal fűszerkeverékkel és 2 tojás sárgájából, 2 dl tejföl-vés borssal ízesítjük. A halra alatt készül el. Bármilyen köret-jával kikavart krumplipürével edénybe rózsákat nyomtunk rét 1 felvert tojással megkenjük

zsölünk pár szelet citrommal, megpetrezselyemmel. Öntetet készítünk ből, 10 dkg reszelt sajtból, sóval, ke-öntjük, 175 fokon sütjük, kb. fél óra tel finom. (Mutató, ha 2 tojássárgá-találjuk, amiből előzőleg egy tűzálló egy habzsákból. Vacsora előtt a pü-és átsütjük.)

Töltött, sült alma

4 almához a hozzávalók: 6 tojásfehérjét 2 evő-kanál mézzel habbá verünk, belekeverünk 16 dkg olajos magot (diót, mogyorót, mandulát, pisztáciát), kevés fahéjat és reszelt citromhéjat. Az almák „kalapját” levágjuk, belsejükbe üreget vágunk, egy kis citromlével vagy rummal meglocsoljuk, megtöltjük. Néhány szem szegfűszeget szórunk bele. 200 fokon sütjük. Híg vanília-pudinggal vagy tejszínhabbal tálaljuk. Körberakhatjuk mézeskaláccsal vagy puszedli-vel, illik hozzá. Hidegen is finom. (Ha nincs időnk a tojásfehérjével bíbelődni, csupán mézzel is keverhetjük a magokat.)

Vörösboros narancspuncs

(2 felnőtt 4 gyerek részére)

8-10 evőkanál cukrot jól lespriccelünk 2 narancs héjával, rákari-kázzuk a narancs belsejét, ráöntünk 1 liter 100%-os narancslét, hozzáadunk 2 vanília rudat, 4 fahéj rudat, 1 csipet reszelt szere-csendiót, 5 szegfűszeget.

Felforraljuk és 2 teafiltert beleáztatunk. A felnőtteknek kb. 3 dl-t kiveszünk, másik edénybe öntjük. A gyerekekébe 7 dl piros, rostos üdítőt, a felnőttekébe 3 dl vörösbort öntünk, és mindkettőt felforraljuk. Jobb, ha ezt is előzőnap elkészítjük, szentestére csak a forralás marad.

„Isten a jókedvű adakozót szereti.”

Egy papi élet és egy szerzetesi élet is akkor boldog, ha valaki nem vonogatja vissza azt, amit valaha az Úristennek odaígért – hanem nap mint nap azt az első igent újra és újra kimondja. Ha tudja jókedvűen, örömmel odaajándékozni az életét.

Amerikában történt: Karácsony napján, december 24.-én koradélután egy fiatalember még bement a munkahelyére, és utána, hogy jön ki a munkahelyről, ült be a gyönyörű, pont most kapott autójába, s azt látja, hogy az autó mellett egy kissrác álldigál, nézegeti... A kissrác megkérdezi, hogy: „Tied ez az autó?” Annyira fiatal volt az illető, talán huszonkét éves... A fiatalember azt feleli: „Igen. Karácsonyra kaptam.” A kissrác elámul: „Ajándékba kaptad? Ingyen?” Azt mondja a fiatalember: „Igen. A bátyám adta nekem most karácsonyra.” A kissrác még jobban elcsodálkozik, és azt mondja: „Bárcsak...” És a fiatalember azt gondolja, hogy így fog folytatódni a mondat: „Bárcsak nekem is lenne egy ilyen bátyám!” De a kisfiú nem így folytatja, hanem azt mondja: „Bárcsak majd én is egy ilyen báty lehetnék!” – Meglepődik a fiatalember, szimpatikus lesz neki a kisfiú és azt mondja: „Ha gondolod, megmutatom az autót.” A kissrác beül, ámulva nézi, mennek egy-két kört... A kissrác újra megszólal, azt mondja: „Elvinne engem oda, ahol mi lakunk?” A fiatalember azt gondolja, hogy a srác el akar hencegni azzal, hogy ő micsoda autóban ül, a szomszéd gyerekek hadd lássák...de megint csak téved. Hogy odaérnek a ház elé, a kissrác kiugrik a kocsiából, fölszalad a lépcsőkön, egy-két percig ki sem jön...és aztán egyszer csak megjelenik, a kezében tartja a kisöccsét, aki mozgássérült. Lehozza a lépcsőkön, leülteti oda a legalsó lépcsőfokra, azt mondja neki: „Látod? Ez az az autó, amit

mondtam neked. A bátyja vette neki, ingyen. Ha majd megnövök, én is veszek neked egy ilyen autót, és akkor megnézzük azokat a szép dolgokat, amikről meséltem neked: a folyókat, a hegyeket...”

A fiatalember megrendülten állt, aztán odalépett, fölemelte a kisgyereket, a mozgássérült kisfiút, beültette maga elé az ülésre, intett a kissrácnak is, és elkezdődött egy gyönyörű, felejthetetlen karácsonyi autózás, amelynek során a fiatalember megérezte, átélte azt, hogy valóban nagyobb boldogság adni, mint kapni.

A szeretet útja nem egy keserű életút. Az embernek valóban akkor lesz önmaga, ha önmagát elfelejti, odaadja, elveszíti...

Szentmise szándékok december hónapban

1.
2.
3. +Gróf Mihály és +Neje Jedlicska Teréz
4. Jézus Szt. Szíve tiszt. engesztelésül; +Molnár József, +Szülei és összes +Hozzártart.
5. +Naszódi Józsefné
6. +Édesanya, +János és +Mihály fiai (8.00)
 +Markó István, +Neje és +István fiuk (11.00)
 +Csernák Mihály, +Neje, +Szüleik és összes +Hozzártartozó (18.00)
7. +Fera István, neje +Wéber Julianna és összes +Hozzártartozó
8. A Szűzanya közbenjárásáért
9.
10. +Gróf János, +Szülei, +Testvérei és összes +Hozzártartozó
11. +Óhádi Józsefné, +Óhádi József és +Szüleik
12. +Brancs Jánosné, +Férje és két +Gyermekek
13. +Berta János, +Neje és +Szüleik (8.00)
 (11.00)
 +Kovács István, +Szülei és összes +Hozzártartozó (18.00)
14. +Zsiák József
15. +Bollog János és neje +Katalin
16.
17. +Hajgató János 3. évf., +Hajgató József 3. évf., +Hajgató Bálint 2. évf.
18. A Szent Család áhitatot végzők szándékára
19.(SZENTSÉGIMÁDÁS 6.30-12.00)
20. (8.00)
 (11.00)
 +Hitkó Istvánné és +Férje (18.00)
21.
22.
23.
24. A Sengel és Megyik család +tagjai
 Gyermekeikért és Családokért (24.00)
25. +Rapavi József és neje +Brancs Katalin (8.00)
 (11.00)
 +Pintér János és összes +Hozzártartozó (18.00)
26. +Fekete Ferenc és +László fia (8.00)
 (18.00)
27. +Szabó Ferenc, neje +Kovács Mária és összes +Hozzártartozó (8.00)
 (11.00)
 +Barna Sándor, +Barna Sándorné, a Barna és Felleg +szülők és összes +Htart. (18.00)
28. +Szauter Mihályné, +Szülei és +Testvérei
29. +Turai Istvánné, +Férje és összes +Hozzártartozó
30.
31. Évvégi hálaadás (17.00)

ADVENTBEN A RORÁTÉ SZENTMISÉK 6.00-KOR KEZDŐDNEK!

Gyermek Jézus,
karácsony éjjel
a világban
oly hideg van.

Gyermek Jézus,
a világ talán olyan
mint egy fáradt,
öreg zarándok,
aki az éj sötétjében
keresi jászlad fényét.

Gyermek Jézus,
szeretetből font
jászolodban
hadd találjon Rád,
hogy a világ jobba legyen,
hogy Téged átöleljen..

*Urunk, adj nekünk szemet, hogy a gyermekben felismerjük Isten mosolyát.
Adj nekünk új szívet, hogy befogadjuk Őt, hogy megértsük üzenetét.
Végül adj erőt, élő lelket, hogy az Ur nyomában járjunk egész életünkön át.*

***A Szentlélekkel töltekező Advent után kívánunk áldott, boldog Karácsonyt és
újévet sok szeretettel: Frajna András atya és a szerkesztő Munkatársak.***

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00
órákor görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órákor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A Kerepesi Római Katolikus Egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Templom u. 17.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik a hónap első vasárnapján 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 18.00**

hétköznapi: **6.15**
(decemberben 6.00)

Kivéve csütörtök: **18.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**